

Sneider és a libák

2020 május 30. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Az út vége világosan látszik.

A magyar politikában kiszegződésnek nevezik azt a folyamatot, amikor a f?sodor melletti különféle platformvezérek és lázadók újabb pártalakulatokat szerveznek, majd kölcsönös feljelentések után minden mellék- és f?mozgalom eljelentéktelenedik, és végül a hajdan er?s párt számára a parlamenti küszöb megugrása is lehetetlen vállalkozás lesz.

A *Torgyán József* vezette f?-f? Kiszegzőpárt melletti szakadár mozgalmak miatt a végére már vagy tucatnyi alakulat viselte a kiszegző jelz?t, hogy aztán néhány személy családi vállalkozásaként kopjanak ki a magyar közéletb?l.

A jelek szerint a nemrégben még húszszázalékos Jobbik Magyarországért Mozgalom most a kiszegződés útjára lépett. Kisebb csoportok már eddig is váltak ki a hajdan nemzeti radikális pártból, de a mostani hatalomátvétel alighanem megpecsételte a sorsukat. Az alapító nyilatkozata szerint „*értékelv?, konzervatív, módszereiben radikális, nemzeti-keresztény párt, mely programjával a nemzet egészét kívánja képviselni*”, mára lényegében betagozódott a baloldali összefogásba. Bár kölcsönös el?ítélek egyel?re még mérgezik a vonzalom szárba szökkenését, nincs messze az id?, amikor a Jobbik a *Gyurcsány*-párt keresztény tagozataként küzdhet majd az életben maradásért.

A Jobbik bomlási folyamatát nehéz publicisztikai eszközökkel leírni, sokkal több értelme volna, ha egy tudós politológus könyvet írna a 2003-as párttá alakulás óta eltelt id?r?l. Abból a könyvb?l világosan kiderülhetne, hogy – szemben a Jobbikból id?közben kerekelt oldó szerepl?k állításával – *Vona Gábor* 2006-os elnökké választása után ez a párt nem a nemzeti radikalizmust, hanem a legsötétebb demagógiát képviselte, már akkor is jobboldali vagy baloldali el?jelek nélkül. A magát ügyes hatalomtechnikusnak képzel?, de valójában erélytelen és nyúlékony Vona pusztán azért fordult a magyar nacionalizmus, a radikalizmus felé, mert észrevette, hogy a MIÉP elt?nésével akad még egy piaci rés, amelyet a Fidesz nem töltött ki. Mindez nem lett volna elég a parlamentbe jutáshoz, ha 2006 ?szén Gyurcsány nem engedi szabadjára a rend?röket, ha nincs utcai er?szak, és ha az akkori húszéves radikálisoknak nem a rezsím kíméletlen magyarellenessége az els? politikai tapasztalata. Ez és nem más alapozta meg a Jobbik helyét a magyar politikában. Ami pedig utána következett, mindössze ügyes PR-építkezés: a Magyar Gárda ötletének kisajátítása, a nyilas lapokat idéz? beteges, gátlástalan zsidó- és cigányellenesség a Kuruc.infón, az indulatok felszítása a gettósodott válságövezetekben, a polgári oldal és a baloldal elleni gy?lölet egyidej? hangoztatása.

Csak hogy a lufi id?közben kipukkant. Vona – aki valószínűleg megérezte a növekedés korlátait – úgy döntött, nyit a baloldal felé. Az úgynevezett „néppártosodás”, amely nem valaminek az elárulása, hanem a Jobbik 2006 óta folytatott demagóg szemfényvesztésének újabb állomása volt, megásta a mozgalom sírját. Talán soha nem tudjuk meg, *Simicska Lajos* mit ígért, ígért-e valamit egyáltalán, de úgy sejtjük (mert úgy hallottuk), hogy Vona semmiféle konkrét ígéretet nem kapott t?le néhány plakáthely átadásán kívül. A Jobbik azonban tizenkilencre lapott húzott, felsorakozott a szeszélyes milliárdos mögé, aki aztán visszavonult kecskét tenyészteni. Vona Gábor hamarosan követte: az utóbbi id?kben kifejtett, immáron a Facebookra visszaszorult munkássága alapján kimondhatjuk, ? is jobban járna, ha kecsketenyészt?ként szaporítaná a családi kasszáját.

Most, amikor a borsodi Napóleon, *Jakab Péter* kézhez vette a pártot, a bevezet?ben említett kiszegződés ellenállhatatlanul söpör végig a Jobbikon. A Simicska nélküli elárvult *Varga-Damm Andreát* ugyanúgy kipenderítik a frakcióból és a pártból, mint *Sneider Tamást*, aki párth?sége jeleként még jobbikos pólóban eteti a libákat facebookos fotóján, de ett?l még ugyanúgy lapáton van, mint a többiek. Egyébként is elgondolkodtató, hogy a Jakab által megalázott, kirúgott, a politikai senkiföldjére kényszerült egykori jobbikos hatalmasságok, *Szávay, Bencsik János* és mások gyér megszólalásaikban ugyanazzal a vehemenciával támadják tovább a nemzeti kormányt, mintha semmi sem történt volna. Ugyanígy Varga-Damm és Sneider is. Úgy t?nik, exjobbikosnak lenni valamiféle poszttraumás állapot, a helyzet elszenved?je pedig még a Lubjankán, véres priccén is a párt vezérének élteti. Hiszen az ügy a fontos, nem az ember.

De mi is volna az ügy?

Jelenleg a „melósok” kiszolgálása heveny nyelvcsapásokkal. Jakab egyre inkább erre a b?vös szóra építi páratlanul érdekes kommunikációját. A „melósnak” hízeleg, aki jöhet jobbról, jöhet balról, mindegy, miben hisz, hisz-e egyáltalán. A „melósnál” belefér, hogy lecígyányozza a miniszterelnököt, hogy lerománozza az erdélyi magyart, hogy röhögjön a kereszténységen.

A Jobbik visszatért oda, ahonnan 2006-ban elindult.

Az út vége világosan látszik. Szép látvány lesz, amikor plakátot ragasztanak majd a Demokratikus Koalíciónak, és megmutatják a Momentummal, hogy néz ki egy mélyszántás.

Alig várjuk.

Szentesi Zöldi László - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló